

Plaagdieren in de Pers

VELUWEPOST

(23 april 1986)

Noorderdierenpark opent Mierenstad

Een stad met 20-duizend bewoners geopend

Emmen - In het Noorderdierenpark is een nieuw onderdeel van het Biochron voor het publiek opengesteld. Het betreft de zogenaamde "mierenstad".

Bezoekers kunnen niet alleen bovengrondse, maar ook ondergrondse activiteiten van bladsnijdersmieren gadeslaan, vanachter een glazen wand. Een dergelijk bladsnijdersmierenvolk vormde jarenlang de topattractie van het Zoologisch Museum in Lausanne. Kortgeleden is daar de koningin gestorven. Het hele volk ging daaraan te gronde. Het Noorderdierenpark hoopt dit soort voorvallen te voorkomen door niet alleen drie volkeren in de nieuwe mierenstad onder te brengen, maar door ook nog een paar beginnende volken achter de schermen te houden.

Tuinbouwactiviteit.

Het spectaculaire van bladsnijdersmieren is hun bijzondere tuinbouwactiviteit. Ze kweken ondergronds op stukjes fijngemalen blad schimmels, die als voedsel dienen voor de hele kolonie. Een bladsnijdersmierenkolonie bestaat uit de volgende leden: de koningin, het grootste dier in de kolonie. Ze verblijft onder de grond en legt non-stop eieren. Ze wordt gevoerd en getoiletteerd door de zogenaamde minima-werksters, die ook zorgdragen voor de eieren en de larven die daaruit kruipen. De media-werksters zijn verantwoordelijk voor de aanvoer van vers blad en voor de bouw van de nesten.

Het mierenvolk wordt bewaakt door de zogenaamde maxima-werksters of soldaten. Als een kolonie voldoende uitgegroeid is worden er in een korte tijd duizenden jonge gevleugelde koninginnen en gevleugelde mannetjes geboren. De dieren vliegen op een gunstig tijdstip uit

om voor de stichting van nieuwe kolonies te gaan zorgen.

Mierenstad.

Al deze bijzonderheden zijn duidelijk waar te nemen in de nieuwe mierenstad. Aangezien de mieren rode en gele rozen aangeboden krijgen en ze stukken daarvan van enkele centimeters doorsnede boven hun hoofd dragend meevoeren, vormt deze tocht een fraai gekleurd bewegend lint door de hele stad.

EDESE COURANT

(1 oktober 1986)

In het artikel "Een plaagdierbestrijder is niet gauw ergens vies van" komt o.a. de heer J.H.A. Gerritsen, hoofd van de afdeling Plaagdierbestrijding van de P.E.B.-R.E.M. te Arnhem, aan het woord.

Kosten

Gerritsen betreurt het dat er, behalve voor ratten, tegenwoordig betaald moet worden voor plaagdierbestrijding. Particulieren betalen bijvoorbeeld voor muisenbestrijding vijftig gulden, een wespennest weghalen kost zeventig gulden. Voor bedrijven liggen de tarieven hoger. "De mensen trekken inderdaad minder snel aan de bel vanwege de kosten. Ze vragen of we langs willen komen, maar als ze dan horen hoeveel het kost hoeft het niet meer. Dat is een kwalijke ontwikkeling. Er is vanwege de bezuinigingen door de politiek voor gekozen en daar moet je je bij neerleggen, maar als vakman ben ik er niet gelukkig mee. De politiek ziet toch meer de cijfers dan de realiteit".

Gerritsen voorziet grote problemen met het muizenbestand. De doe-het-zelf-muisenbestrijding heeft nauwelijks effect; de knaagschade is groot. Gerritsen vindt dat de bestrijding van muizen voor particulieren gratis zou moeten zijn.